

УДК 364-787.34:364.632 (477.64)

Кузьміна М.О.¹, Кузьмін В.В.²

¹ д-р філос., доц. НУ «Запорізька політехніка»

² канд. соц. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ У СФЕРІ ЗАЙНЯТОСТІ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Уміле використання сучасних технологій та аналіз ринкових тенденцій є ще однією важливою складовою успішної соціальної роботи в галузі зайнятості. Розробка інноваційних програм, направлених на підвищення кваліфікації та розвиток нових навичок, дозволяє ефективно відповідати на виклики сучасного ринку праці та забезпечувати сталість трудових ресурсів. Також, невід'ємною частиною соціальної роботи є також взаємодія з роботодавцями та створення партнерських відносин. Забезпечення відкритої комунікації, розвиток програм корпоративної соціальної відповідальності та підтримка позитивного підходу до зайнятості – стають головними аспектами успішної реалізації соціальних проектів. На нашу думку, також у важливому

контексті також стоїть розвиток програм та ініціатив, спрямованих на підвищення рівня освіти та кваліфікації робочого населення, а зміцнення співпраці між урядовими органами, громадським сектором та міжнародними партнерами у сфері соціальної роботи сприятиме ефективнішому розв'язанню проблем, пов'язаних із забезпеченням зайнятості в Україні.

Відзначимо, що вплив соціальних, економічних та культурних факторів на функціонування системи зайнятості визначається комплексом скоординованих чинників, що формують контекст ринку праці. Соціальні аспекти, такі як демографічна структура населення та рівень освіти, визначають готовність працівників до ринкових викликів та можливість швидко адаптуватися до змін в економічному середовищі, а саме економічні умови впливають на умови праці, створюючи або обмежуючи можливості для працевлаштування [1]. Високий рівень безробіття чи економічна нестабільність призводять до зменшення попиту на працю та зростання конкуренції серед працівників. З іншого боку, економічний розвиток може створити нові можливості та сектори зайнятості.

Також, й культурні чинники впливають на уявлення про працю, стандарти професійної поведінки та взаємодії на робочому місці. Різноманіття культур може визначати підходи до роботи, комунікації та ставлення до робочого процесу. При цьому, розуміння культурних особливостей є важливим елементом успішної взаємодії між роботодавцями та працівниками. На нашу думку, узгодження взаємодії цих факторів визначає реалії функціонування системи зайнятості в Україні. Врахування цього комплексу чинників дозволяє ефективно реагувати на виклики та розробляти стратегії покращення ринку праці, сприяючи стабільності та розвитку суспільства. Також, важливим є вдосконалення соціальних програм для підвищення зайнятості та соціальної інтеграції населення є вагомим завданням для покращення якості життя та сприяння сталому розвитку суспільства. Науковці та аналітики пропонують ключові напрямки для вдосконалення таких програм:

- Розробка програм, спрямованих на врахування індивідуальних потреб та особливостей різних груп населення (молодь, люди похилого віку, особи з інвалідністю).
- Запровадження навчальних та професійних програм, які враховують потреби ринку праці та сприяють розвитку сучасних навичок.
- Співпраця з підприємствами для визначення ключових компетенцій, які вони очікують від працівників.
- Забезпечення додаткових послуг, включаючи консультування, психосоціальну допомогу та доступ до ресурсів.
- Створення механізмів для активної взаємодії з роботодавцями та адаптації програм під їхні вимоги.

- Запровадження системи моніторингу та оцінки ефективності програм для постійного вдосконалення; залучення стейкхолдерів та експертів для забезпечення об'єктивного аналізу результатів [2].

Сучасна Україна стикається з рядом соціально-економічних викликів, серед яких є й проблема безробіття. Спільні зусилля уряду, громадських організацій та соціальних працівників у сфері зайнятості набувають важливого значення для забезпечення ефективних інструментів підтримки та інтеграції працівників на ринок праці. Зростання глобалізації, технологічні зміни та економічні труднощі впливають на структуру зайнятості. Соціальні працівники мають пристосовувати свої стратегії до змін у вимогах ринку праці, а також допомагати людям у набутті нових навичок та адаптації до нових реалій. Також, соціальні працівники у сфері зайнятості відіграють ключову роль у підтримці вразливих груп, таких як молодь, люди похилого віку, люди з обмеженими можливостями. Забезпечення рівних можливостей та врахування потреб допомагає підняти якість життя цих груп та зменшити соціальну нерівність. Важливою є співпраця між урядом, громадським сектором, бізнесом та соціальними працівниками у сфері зайнятості. Також важливо забезпечити достатній ресурсний потенціал для впровадження програм та ініціатив, спрямованих на покращення ситуації на ринку праці та забезпечення соціальної справедливості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Слезанська Г. І. Соціальна робота в територіальній громаді: теорії, моделі та методи : монографія / Г. І. Слезанська. – Тернопіль : ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2018. – 382 с.
2. Чернета С. Ю. Теоретичні та методичні засади підготовки майбутніх фахівців з соціальної роботи до надання соціальних послуг: монографія / С.Ю.Чернета. – Луцьк : ФОП Мажула Ю.М., 2022. – 365 с.